

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 61. Philippus Longus moritur. Carolus Pulcher Gallorum Rex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV. **A C. 1322.** stea: Invocatos sæpius dæmones consulit, negatque fore, ut corpora reviviscant. Per triennium sprevit Papæ anathema, & hujus repetitionem factam propterea, quod non comparuerit ad tuendum se contra sui accusationem de hæresi. Quocirca hujus convictum declaramus, ejus bona fisco addicimus, suis eum honoribus privamus, & infamia notamus ipsum liberosque ac posteros ejus. Scilicet opus erat eum quocunque demum modo inveniri hæreticum, ut a Judice ecclesiastico suis exui bonis & dignitatibus posset.

§. LXI.

Philippus Longus moritur. Carolus Pulcher Gallorum Rex.

Eodem anno 1322 nocte secundæ aut tertiæ Januarii decessit Rex Franciæ Philippus Longus, postquam quinque annos regnaverat: & quia non reliquit prolem masculam, successit illi frater suus Carolus, Marchiæ Comes, ac Remis 9 Febr. coronatus est. Carolus Pulcher vocari solet. Papa ei scribens consolatorias de extincto Rege ipsius fratre, salubria simul monita, quomodo se gereret, dabat; & aliquo post tempore irritum declaravit ejus conjugium cum Blanca

Baluz. to. I.

p. 133.

Cont. Nang.

p. 696.

Du Tillet.

Rayn. n. 23.

Blanca Ottonis Burgundiæ Comitis filia. Sæcul. XIV.
 Hanc ille duxerat vivo Rege Philippo A.C. 1322.
 Pulchro parente suo, & liberos ex ea suscep-
 erat: sed anno 1314 adulterii la-
 be affectam inclusit castro; nec po-
 tuit animum inducere, ut eam recipe-
 ret.

C. Nang.

p. 654.

Baluz. to. 2.

p. 440.

Audiit suum connubium posse infir-
 mari, quippe initum contra dirimentia
 impedimenta cognationis & affinitatis
 sacræ. Igitur expertus est jus suum co-
 ram Episcopo Parisino Stephano Bor-
 reto: qui rei momentum videns, in con-
 siliium vocavit Episcopum Bellovacensem
 Joannem Marenninum, ac Godefridum
 Dupleffium Papæ Notarium. Cum par-
 tes per Procuratores suos comparuissent,
 pars Reginæ dicebat impedimenta ma-
 trimonii nomine Regis proposita sublata
 esse per gratiam legis a Papa Clemente
 V factam. Procurator Regis subjicie-
 bat hanc solutionem a lege non expres-
 sisse satis plures cognationes & affinita-
 tes, præsertim conjunctionem spiritua-
 lem contractam per Reginæ Blancæ ma-
 trem, quæ Regem Carolum e sacro fonte
 susceperit. Addebat legis laxamento
 insertas fuisse res falsas; ideoque illud
 fuisse subreptum sive per fallaciam im-
 petratum. Tum Episcopus Parisinus Re-
 ge ac Reginæ Procuratore consentienti-
 bus litem plane instructam ad Papam
 transtu-

Sæcul. XIV. transtulit, cujus esset exponere legis
A. C. 1322. relaxationem ab antecessore suo factam.

Baluz.
p. 448. cont.
Nang. p. 697
Rayn. 1322.
n. 28.

Papa Joannes causæ acceptæ formam seu instrumentum Parisinum, ipsaque viscera perquiri denuo curabat. Tandem pridie Ascensum Domini 19 Maji anno 1322 in senatu publico decretoriam tulit sententiam, cujus hæc erat summa: Manifesto patet Regem & Blancam esse consanguineos ex uno stipite in quarto gradu ab utroque latere, & alio ex stipite in gradu tertio. Constat etiam Mathildem Attrebatensem Comitem Blancæ matrem inter alios pro Rege Carolo ad salutis aquas sponsionem fecisse, atque ita matrem lustricam, Blancam sororem spirituales Caroli effectam esse: quæ sunt impedimenta connubium dirimentia. Pariter liquet legis laxamentum Blancæ nomine productum non omnia impedimenta dicta continere, nec se ad ea cuncta extendere. Conjugium proin declaramus irritum, & partibus aliud ineundi copiam facimus. Hoc fretus judicio Rex Carolus post quatuor menses sibi per nuptias junxit Mariam Luxemburgiam Imperatoris Henrici VII filiam, Joannis Bohemiæ Regis sororem.

J. Vill. l. 9.
c. 171.

Non omnibus probabatur ea Papæ sententia. Dicebant aliqui Attrebatensem

sem Comitem non fuisse Regis matrem Sæcul. XIV.
 lustricam, nec in divortium consensisse, A.C. 1322.
 nisi ut filiæ suæ vitam servaret. Alii
 rem in risus transferebant. Quidam
 thesauri regii Custos Billevertius nomine
 vir ditissimus obtinuit legis gratiam, ut
 tori consortem acciperet foeminam du-
 plicis propinquitatis sacræ sociam ma-
 trem. Parisiis hanc in rem facti sunt Hocsem.
 pro stylo seculi sex versiculi, quorum sen- p. 367.
 sus erat: Billevertius non perdidit suum
 tempus in Papæ curia, qui, ut ille u-
 xorem duceret suam duplicem affinem
 sacram, permisit, ac rescidit conjugium Re-
 gis ob vinculum propinquitatis sacræ.

Papa creditur libenter gratificatus
 esse Regi Carolo ob ardens belli sacri
 studium, quod is profitebatur, sicut Rex
 Philippus frater ejus fecerat. Scripsit R. 1321.
 illi hac de re sæpius Papa, præsertim n. 30. 31.
 de auxilio Armeniæ præstando. Rex
 ad eum misit Legatos, quos inter Co-
 mes Claromontanus erat: qui post cæ-
 teros in aula Romana hærens nego-
 tium per omnem reliquum hunc an-
 num gessit. At effectui obstabant bel-
 la duo: in Italia fervens alterum ange-
 bat Papam: alterum in Aquitania Regi
 adversus Anglos gerendum erat.